

ԳԻՐՔԵՐՈՒՆ ԳԻՐՔԻՆ...

Տեղ չունին քեզ համար գրատունիս դարաններն,
Մեծ ու փոքր, ամենքն ալ գիրքերով ծանրաբեռն:
Երկու մեծ ճակատներ, բանակներ գերդ կրկին,
Եռաթև, ութաչեայ, կեցուածքով ահագին.
Ուրիշ գոյգ մ'իրեց մօտ, միւս մ'ալ դէմ յանդիման,
Անոնցմէ՛ քայլ մը լոկ ետ՝ կանգուն կը մընան.
Երեքներ մինչ ուրիշ՝ քարձր ու նեղ՝ մարտկոցներ
Կը թռլին, գլուխներնին խրոխտ տընկած դէպի վեր:

Ոչ մէկ տեղ՝ քեզ համար, դիրքերուն մէջ այդ վէտ,
Որոնցմով խուցս այս լուռ ռազմադաշտ մ'է կարծես,
Ո՛վ գիրք սուրբ, հոգւո՛յս գանձն, Աստուծո՛յ դու մատեան,
Ուր սիրտերն երկընթին խորհուրդներն կը կարդան:

Երբ դուրսի մայրիէն մաղուած տիւր ոսկի
Լուսամուտ փեղկերէն հեզիկ ներս սողոսկի,
Կամ գիշերը, երբ որ, փառփառ լոյսը ճրագին
Լեցընէ ողջ սենեակս իր վառքովը ուժգին,
Ու յանկարծ թիկունքներն ոսկեկազմ գիրքերուն
Զերդ կիտուած ասպարի՝ նըշուլեն շողշողուն,
Բըլշակնած աչքս ինչո՞ւ կը փնտռէ իսկոյն քեզ,
Է՞րբ քեզի կը տեսնամ անձկանքով ըզձակէզ...

Ա՛խ, մնացի՛ր դուն ինձ մօտ, սեղանիս վրայ՝ անփակ,
Այդպէս լուռ տաքածած էջըդ ջինջ ձախիս տակ,
Ու, ճամբովը սըրտիս, փոխանցէ՛ աջիս՝ ոյծ,
Խանդ ամբիծ հաւատի, ներշնչման յոյգ անոյշ,
Որ գրիչս յայլ, դողդոջուն, չը սահի ձեռքէս վար,
Ու խեղճութիւն խորհուրդներս գիշերին մէջ խաւար:

1

Տեղ չունին, քեզ համար, գրատունիս դարաններն,
Մեծ ու փոքր, ամենքն ալ, գիրքերով ծանրաբեռն:
Քու տեղն հո՛ս է միայն, Աստուծո՛յ ո՛վ շունչ դուն.
Սեղանի՛ս վրայ՝ Գիրք սուրբ, ո՛վ դուն լոյսը մարդուն:

ԹՈՐԳՈՄ ԱՐՔԵՊՍ. ԳՈՒՇԱԿԵԱՆ